

UCHWAŁA NR XI/59/24
RADY GMINY TOMASZÓW MAZOWIECKI

z dnia 12 grudnia 2024 r.

w sprawie rozpatrzenia petycji

Na podstawie art 18b ust 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1465) oraz art. 9 ust 2 i art. 11 ust 1 ustawy z dnia o petycjach (DZ. U. z 2018 r. poz. 870) uchwała się, co następuje:

§ 1. 1. Rada Gminy Tomaszów Mazowiecki, po rozpatrzeniu zakwalifikowanych jako petycje pism mieszkańców sołectw Smardzewice i Swolszewice Małe w przedmiocie ograniczenia emisji hałasu w rejonie Zalewu Sulejowskiego, postanawia uznać petycje za uzasadnione w części dotyczącej idei ograniczania poziomu hałasu w rejonie Zalewu Sulejowskiego.

2. Odmawia się podjęcia wnioskowanej w petycji uchwały.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Rady Gminy Tomaszów Mazowiecki.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady Gminy
Tomaszów Mazowiecki

Stanisław Król

Uzasadnienie

Do Rady Gminy Tomaszów Mazowiecki wpłynęło szereg pism mieszkańców miejscowości Smardzewice i Swolszewice Małe zawierających postulat podjęcia przez Radę Gminy uchwały ograniczającej prowadzenie w rejonie Zalewu Sulejowskiego działalności gospodarczej generującej hałas. Z treści pism wynika, że źródłem hałasu są urządzenia nagłaśniające służące działalności o charakterze rozrywkowym. Skarżący wskazali regulację art. 157 Prawa ochrony środowiska jako podstawę prawną podjęcia uchwały. Ww przepis prawa ochrony środowiska stanowi, że rada gminy może, w drodze uchwały, ustanawiać ograniczenia co do czasu funkcjonowania instalacji lub korzystania z urządzeń, z których emitowany hałas może negatywnie oddziaływać na środowisko, z zastrzeżeniem ust. 2 który stanowi, że ograniczenia te nie dotyczą instalacji lub urządzeń znajdujących się w miejscach kultu religijnego.

Zgodnie z regulacją art. 18 b usta. ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym, pisma skierowane zostały do Komisji Skarg, Wniosków i Petycji, która zakwalifikowała je jako petycje w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach (Dz. U. z 2018 r. poz. 870).

Komisja przeprowadziła szereg czynności wyjaśniających: zwróciła się do Starosty Tomaszowskiego jako organu, który uprawniony jest do wydawania indywidualnych rozstrzygnięć administracyjnych w przedmiocie ograniczeń emisji hałasu, przeprowadziła spotkania z mieszkańcami oraz z przedsiębiorcami, których działalność gospodarcza generuje hałas – szczególnie w sezonie letnim w porze nocnej.

Komisja wypracowała stanowisko, według którego: co do zasady postulaty mieszkańców należy uznać za uzasadnione choć nie zostało przeprowadzone badanie poziomu hałasu przez organ posiadający ku temu uprawnienia i techniczne możliwości. Fakt prowadzenia działalności generującej podwyższony poziom hałasu jest bowiem powszechnie znany. Komisja po zapoznaniu się z argumentami osób skarżących oraz przedsiębiorców, po zapoznaniu się ze zobowiązaniami przedsiębiorców co do podjęcia środków zmierzających do obniżenia poziomu hałasu a także po zapoznaniu się z argumentami natury prawnej doszła do przekonania, iż podjęcie uchwały zakazującej prowadzenia działalności z wykorzystaniem sprzętu nagłaśniającego w obecnej sytuacji nie stanowi optymalnego rozwiązania problemu.

Komisja mając na uwadze, iż organy nadzoru wydawały w sprawach uchwał podejmowanych przez rady gmin w zakresie ograniczeń działalności generującej hałas szereg rozstrzygnięć nadzorczych, z uzasadnień których wynika możliwość jedynie bardzo wąskiej interpretacji przepisów powoływanych przez rady gmin w podstawach prawnych tych uchwał, nie rekomendowała podejmowania uchwały w oparciu o art. 157 prawa ochrony środowiska.

Komisja za najbardziej uzasadniony sposób rozwiązania sprawy uznaje koncyliacyjny sposób spełnienia postulatów mieszkańców składających petycje. Jako zasadne wskazała prowadzenie stałych spotkań i uzgodnień co do metod ograniczania poziomu hałasu, co do godzin, w których działalność ta będzie prowadzona z niższym natężeniem hałasu oraz mając na uwadze już wypracowane uzgodnienia, podejmowania działań zmierzających do ukarania osób, które nie respektują ciszy nocnej. Podstawę ku temu daje kodeks wykroczeń w art. 51, który stanowi: „Kto krzykiem, hałasem, alarmem lub innym wybrykiem zakłóca spokój, porządek publiczny, spoczynek nocny albo wywołuje zgorszenie w miejscu publicznym podlega karze aresztu, ograniczenia wolności albo grzywny”.

Rada Gminy Tomaszów Mazowiecki uwzględniła wyrażoną opinię przez Komisję Skarg Wniosków i Petycji. Uznała petycje mieszkańców za uzasadnione w części dotyczącej idei ograniczania poziomu hałasu w rejonie Zalewu Sulejowskiego, jednakże postanowiła ze względów wyrażonych w uzasadnieniu nie podejmować uchwały wnioskowanej w petycji.